

CAO News 3

Horolezecký časopis severočeského regionu č.116

* WWW.VRCHOLKY.CZ * WWW.LEZEC.CZ * VYDÁVÁ HOROLEZECKÝ KLUB CAO DĚČÍN * WWW.HORYINFO.CZ * WWW.HORYDOLY.CZ *

Ročník 11, číslo 116

-- Since 1999 --

Březen 2009

O PRVOVÝSTUPECH

LEO
HOULDING

„Aspiranti na prvovýstup se mají ve vyhlédnuté trase pustit do dobrodružství, jít na hranici svých možností i na cestě do neznámého, nedotčeného terénu a zanechat skálu v takovém stavu, v jakém do ní vstoupili. A zachovat dobrodružství i pro ty, kteří budou následovat. Lezení je hrou, jejíž neoddělitelnou součástí je pronikání do neznáma...“

V tomto čísle

- ✓ 2 v 1 - Michaela Loudová
- ✓ Mukařov - odtajnění
- ✓ Cesta 125. výročí
- ✓ Kabinet přírodovědy
- ✓ Záchrana lezkyně Hanky
- ✓ Horám zdar na Kozáku
- ✓ Bělský Everest
- ✓ Návrh na změnu pravidel
- ✓ Střípky od nás i ze světa
- ✓ a mnohé další...

Bořeň
v novém..

Daniela Drobna – Jižní prostor, Bořeň, 26. prosince 2008. Foto archiv D.D.

Co nového v CAO Děčín?

Informace z klubového dění..

Jiří Chára
Předseda CAO Děčín

Bře z n o v á členská schůzka vyšla na středu 4.3.2009. Na nějakou zahrádku či terasu jsme mohli rovnou zapomenout, venku zima a lilo jako z konve.

Navzdory počasí dorazili i vzdálenější členové, možná jednou i na Ostraváky dojde :o)

Po malém úvodním okénku domácího léčitele, jsme mohli začít..

Program březnové schůze:

- **Členské průkazy ČHS.** Kdo si průkazku ještě nevyzvedl osobně, byla mu předána přímo MF **Petrem Jíchou**, nebo poslána po někom.
- Řady klubu CAO Děčín posílila zkušená a všestranná lezkyně **Radka Radůza Krumplová**. Vítejte mezi námi!
- **Výsledovky** – Bělský Everest, III. přestřelka v Harlemu, Jizerský člověk a další.
- **Nejbližší akce.** Promítání DŽC z Venezuely v Harlemu; boulder závody v Prysku; příprava na první závod na kolečkových bruslích CAO inline CUP 2009; Uraggan Andrew a další kapely v Ostrově; letošní Zabílkův sraz v Labáku a jiné..
- **Různé:** Informace o novém vývoji kolem starých vrcholových knížek a jejich plánovaném předání do archivu v Drážďanech; plná moc pro **Dušana Koštejna** na řádnou VH ČHS 21.3.2009; nové knížky na vrcholech; veselé příhody z jeskyňářství (více v tomto čísle); sněhové podmínky na horách atd..

★ Nový člen CAO Děčín ★

Radka Krumplová

Horám zdar!

Foto © 2008 Sponge

2 v 1

Lezení a potápění s Buddym na jednom fleku

Michaela Loudová
Liberec

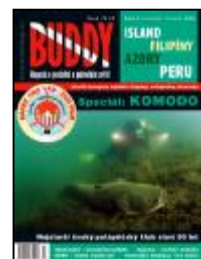

B u d d y je v potápění váš partner, něco jako kamarád na laně, spolulezec. Je to člověk, který vám pod vodou pomůže, pokud máte problém nebo naopak vy jemu, Buddy vás sleduje a signály pod vodou se ujišťuje, že je s vámi vše v pořádku a naopak.

Lezení i potápění jsou obojí outdoorové sporty, adrenalinové i pohodové, kde je kamarádství, spolehlivost a zodpovědnost až na 1. místě.

Ačkoliv v lezení polykáte metry směrem nahoru a v potápění dolů, obojí jsou sporty, kde je člověk v úzkém, kontaktu s přírodou a cítí se svobodně (pokud mu právě správce oblasti nepřehřívá lano nebo na vás ze břehu nekřičí hrázný.. :-))

Pokud vás potápění láká, zkuste si udělat potápěčský kurz nebo pro úplný začátek sehnat časopis Buddy.

PROČ SE POTÁPĚT S BUDDYM?

Pokud budete mít problém s vstrojí, cokoliv ti sežije, pomůže ti buddy.
Pokud ti dojde pod vodou vzduch, pomůže ti buddy.
Pokud potkáš agresivního žraloka, máš lepší šance pravděpodobnosti napadení, než kdybys byl sám, s buddym je to 50 : 50 %.
PROTO JE BUDDY TVŮJ KAMARÁD!

Německý Königshain - voda a žula Nemusíte jezdit za potápěním k moři

CO SKRÝVÁ VODA?

Poté, co se z bezpečnostně – technických důvodů směli v Königshainu potápět po dlouhou dobu pouze členové

místního potápěčského spolku, je tento krásný lom nyní přístupný i ostatním potápěčům - návštěvníkům. To jen a pouze v předem určených termínech (o víkendech) a za předpokladu včasného předchozího ohlášení. Termíny jsou zveřejněny v rubrice „Tauchen“ na webových stránkách potápěčského spolku.

Lom leží v přírodní rezervaci, což vyžaduje od přítomných potápěčů, a nejen od nich, chování odpovídající tomuto prostředí (používat určené cesty, neodhazovat odpadky). Vlastníkem lomu v Koenigsheinu je TC Goerlitz e.V. U lomu jsou lavičky a ohniště. S plněním lahví ale nepočítejte.

Lom, ve své nadmořské výšce 330 metrů, skrývá dvě těžební jámy, které spolu pojí úzké hrdlo.

VELKÁ JÁMA

Pod vodou, ve velké těžební jámě - v takovém kotli, najdete nepřeborné množství těžebního inventáře; jako jsou těžební vozíky, jeřábové kočky z lanovky, čerpací stanice a dost jiného šrotu. Na dně stojí i stará zachovalá motorka Jawa.

V hloubce asi 30 metrů objevíme i něco výjimečného, a sice telefonní budku. Nejhlubší bod průlomu - hrdla, který má tvar V a vede do malého kotle, má hloubku asi 15 metrů.

MALÁ JÁMA

V menší jámě najdete pohádkový les - lesík se stromy, částmi stromů, pařezy, kořeny, větvemi a haluzemi, kde si našli své úkryty štiky, okouni a plotice.

Vstup do lomu usnadňují schody, které vedou až do vody. Pod schody se skrývá rádio, sbírka luceren a různého harampádí a starého nádobí. Kdo chce, může i vlevo vedle schodů do vody skočit. Celý lom se dá bez problémů obeplavat za jeden ponor kolem dokola. Maximální hloubka se pohybuje podle stavu vody mezi 32 - 33 metry.

Je nutno dodržovat následující pravidla

- Přenocování poblíž lomu není dovoleno.
- Příjezd vlastním vozem je povolen pouze omezeně a musí být domluven s potápěčským klubem.
- Parkování na sousedním pozemku je zakázáno. Po lesní cestě je povoleno jet pouze krokem, tj. do 7 km/hod. Porušení tohoto předpisu vede k okamžitému vyhoštění z místa.
- Potápění v uvedených termínech je možné (viz. webové stránky spolku), přesto je nutné ohlásit se cca. 14 dní předem na e-mail: info@tc-goerlitz.de, protože pozemek je uzavřen a odstavení dopravního prostředku jakož i doprava techniky musí být organizována.
- Místo srazu návštěvníků je na veřejném parkovišti (nádraží Koenigshain).
- Poplatek za jednoho potápěče na den činí 5,- EUR.

Příjezd do Koenigshainu

Na A4 Drážďany - Goerlitz odbočíte na sjezdu Niederseifersdorf, vlevo směr Reichenbach/Loebau a hned vlevo na Arnsdorf. Pak stále po hlavní silnici přes Arnsdorf a Hilbersdorf a Koenigshain.

Kdo jede od Goerlitz přes Girbigsdorf do Koenigshainu, a tam ve směru na sever u Granitabbaumuseum/Muzeum těžby žuly přejede vlakové koleje, najde vlevo v lese zatopený lom Koenigshain.

GPS: N51 11.324, E014 50.279

Co se lezení týče jsou pěkné fotky a info na:

<http://holokoliberec.ic.cz/aktuality/konigshain/konigshain.htm>

<http://www.koktis.estranky.cz/clanky/reportaze/konigshain>

<http://www.hkstaripraha.estranky.cz/fotoalbum/posledni-slaneni/konigshain>

Foto © Michaela Loudová

Mukařovské smetiště

Opožděné odtajnění jedné malé lezecké oblasti

Pavel Henke a Jiří Chára
HK Varnsdorf a CAO Děčín

Mukařovské smetiště je malá lezecká oblastička zcela lokálního významu, trochu podobná Tašovu, ale ještě menší. Skály jsou tvořeny typickou vyvrhelou horninou (blíže zatím neurčenou), povětšinou až překvapivě pevnou. Leze se na tři masívy, nazvané První, Hlavní a Zadní masív. Oblast se nachází v těsné blízkosti obce Mukařov mezi Verneřicemi a Konojedy.

Vyjedete-li z Mukařova směrem na Konojedy, najdete ji po asi 800 m po levé straně. V létě je dokonale skrytá řídkým lesíkem a terénní vlnou, v zimě jsou vidět větší balvany a část Prvního masívu přímo ze silnice. Příchod je jednoduchý – zaparkujete kdekoliv na krajnici, přejdete úzký bezlesý pruh do lesíka ke skalám.

První masív – kolem je několik bezvýznamných balvanů a skalek, tahle je první lezitelná

„Objevování“ probíhalo tak trochu paralelně hned třemi kvakerskými bandami. První kvakerská (Chára – Henke), Zakuklení Ustašovci (Křivinka, Měkota a spol.) a Fantóm lesa (Čermák). První závrť provedl Henke již 5. ledna 2008. Následovaly dva cílenější ataky (7.3. a 17.4.) a konečný závrť 21.4.2008. A bylo hotovo. Mohlo přijít na řadu „odtajnění“, ale autoři cest ještě uvažovali o umístění vrcholové knihy, trochu se přehodnocovala klasifikace, trochu se pročešávalo okolí, pak přišly prázdniny, Alpy, sezóna, taky párkrát zaspali v redakci CNs, no prostě taková klasika. Už to dál nešlo odkládat, blíží se daleko zajímavější odtajnění, takže proto tedy až teď.

Pohled na část **Hlavního masívu**

A přichází klíčová otázka: jet tam, či ne? Uprímně – jestli nemáte v okolí jiné bohulibé plány, jízdu přes půl republiky si rozmyslete. Jestli se ale z nějakého důvodu budete v okolí

Mukařova vyskytovat (a jste-li v ideálním případě zavilý kvaker), to pak jo.

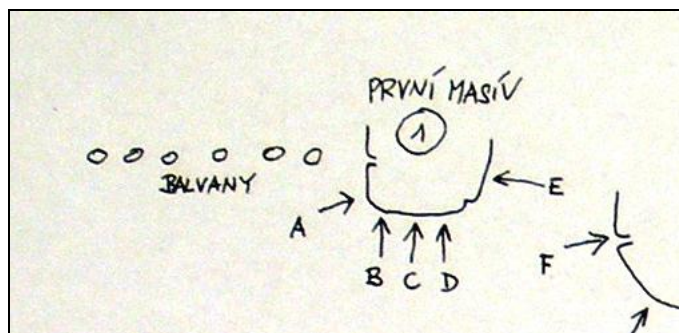
Do červena zbarvené skály **Zadního masívu**

Ještě tady poradíme nějaké ty „jiné bohulibé plány“ v okolí. Budete spokojeni, pokud si sem vyjedete na kole, výborně se tu venčí psi, v Mukařově u hřbitova je zajímavá zřícenina kostela, nedaleko je pěkný vysílač fungující i jako rozhledna, navíc s možností kvalitního builderingu, o kus dál je Buková hora a tím pádem i Ptačí stěny, hodně zajímavé jsou Konojedy a tamní, bohužel chátrající, chrám (na snímku), Dubá hora apod. Je toho celkem dost, tak to dobře zvažte..

Buildering v Mukařově, věž z daleka viditelného vysílače a zachovalá část zříceného kostela u hřbitova

TOPO a cesty

První masív (cesty A až E)

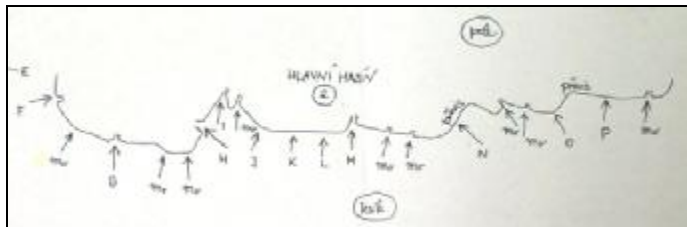
A. Varianta hranou II, 7.3.2008, J.Chára. Stěnou 1,5 m vpravo od spáry, přímo na hranu cesty B a tou na vrchol.

Cesta 125. výročí

Prvovýstup na Čtvrtou Ferdinandovu věž

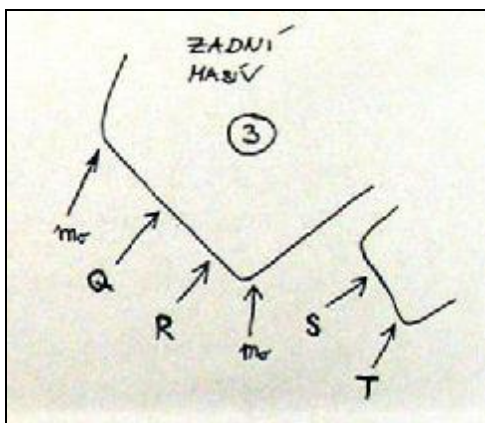
Zdeněk Kropáček
HK Děčín

- B. Fair Play V**, 5.1.2008, P.Henke. V levé části údolní stěny, stěnou a převisem přímo na hranu a na vrchol.
- C. Fleret V**, 17.4.2008, P.Henke. Uprostřed údolní stěny, stěnou, převisem a stěnou přímo přes BH (dodatečný) na vrchol.
- D. Flastr V**, 17.4.2008, P.Henke. V pravé části údolní stěny, stěnou a převisem na hranu a na vrchol.
- E. Netušený nález III**, 17.4.2008, P.Henke. Stěnkou a rajbuňkem přímo na vrchol.

Hlavní masiv (cesty F až P)

- F. Ševelení III**, 5.1.2008, P.Henke. Kolem trhlinky na vrchol.
- G. Paběrky II**, 5.1.2008, P.Henke. Spárou v hloubení na vrchol.
- H. Držgreše IV**, 17.4.2008, P.Henke. Spárou na vrchol.
- I. Jarní orba II**, 7.3.2008, J.Chára. Spárou na vrchol.
- J. Dařbujánův pytel IV**, 17.4.2008, P.Henke. V levé části údolní stěny, stěnou přes BH na vrchol.
- K. Místní hygienik IV**, 17.4.2008, P.Henke. Uprostřed údolní stěny, stěnou, převisem a stěnou přímo přes BH na vrchol.
- L. Žebračka IV**, 17.4.2008, P.Henke. V pravé části údolní stěny, stěnou přes BH přímo na vrchol.
- M. Kuropění V**, 5.1.2008, P.Henke. Spárou na vrchol.
- N. Duchna VII-**, 17.4.2008, P.Henke. Stěnkou a převisem přímo přes BH na vrchol.
- O. Dolmen V**, 5.1.2008, P.Henke. V levé části převisu, hranou a šikmo vpravo spárou na vrchol.
- P. Ždímačka VII+**, 21.4.2008, P.Henke. Stěnou přes BH pod převis, přes něj a 2. HB přímo stěnou na vrchol.

Zadní masiv – je tvořen hodně pevným materiálem, zvláště zabarveným do červena.

- Q. Umělá inteligence V**, 21.4.2008, P.Henke. Vlevo od cesty R, stěnou přímo na vrchol.
- R. Plechový ekosystém V**, 11.4.2008, P.Henke. Stěnkou přes BH na vrchol.
- S. Ichtyl VIII**, 21.4.2008, P.Henke. Převislou stěnou přímo přes BH na vrchol.
- T. Civilizační choroba IV**, 11.4.2008, P.Henke. Stěnkou a hranou přes BH na vrchol.
- Q. Umělá inteligence V**, 21.4.2008, P.Henke. Vlevo od cesty R, stěnou přímo na vrchol.

Legenda:

Mo – možnost cesty

Foto © CNS, plány © Pavel Henke

Motto

Rozdíl mezi úzkým komínem a širokou spárou je skutečně minimální. Objevil jsem to kdysi dávno, když mě na Dračím zubu zavedl vnitřní komín ke druhému kruhu Barthovy spáry a trojka se změnila na VIIIb. Průvodce nelhal, když u komína uvedl poznámku „jen pro štíhlé horolezce“ a u spáry „namáhavé“..

Po týdenním povalování v děčínské nemocnici jsem měl ještě dva dny neschopenku. Dáša byla také zrovna na nemocenské, takže jsme měli dva dny volna před víkendem navíc. Čtvrtek jsme využili prvovýstupem se dvěma kruhy údolkou na Kamenickou jehlu. V pátek jsme s Dášou a Dikem zaparkovali v Srbské Kamenici a brodili soutěskou k Ferdinandům. Čtvrtá Ferdinandova věž mě dlouhodobě interesovala – v té době jsem na ni měl s Edou Puncmanem, Dášou, Monikou a dalšími již devět cest, několik z nich má v průvodci hvězdičku. Otevřeným problémem zůstával kout v pravé části krásné údolní stěny, uzavřený obrovským převisem.

To je ona - Čtvrtá Ferdinandova věž a její vyzývavá údolní stěna.

Právě sem jsme se vydali. Na velké plošině pod koutem jsme si s Dášou stříhli – první úsek vyhrála Dáša.

Koutem s několika smyčkami až nad převis, kde jsme plánovali první kruh. Zavrtala několik centimetrů a dokončení vrtání s osazením prvovýstupáku přenechala mě. I s lanem u nosu to nebylo vůbec lehké, naštěstí se u rouráku dalo trochu vegetovat. Dovrtání a zasazení kroužku zabralo trochu času.

Mezitím zčernala obloha a bylo slyšet bouřku. Stihl jsem dát kousek výš ještě jeden uzlík, vrátit se ke kroužku a slanit k Dáše a Dikovi, který už delší dobu dával hlasitým štěkáním najevo svou nespokojenost. Jen jsme přebrodili říčku, přišla průtrž, před kterou jsem se schovali pod převis Lužan a začali řešit co uděláme, když se moc zvedne voda a odřízne cestu zpátky k autu.

V sobotu jsme nemohli pokračovat. Já byl oficiálně pozván na radnici do Drážďan, pak na banket v interhotelu Bastei a pak ještě na Falkenstein – vše k oslavám 125. výročí slezení Falkensteinu v roce 1864. Byla to velkoryse pojatá oslava začátku lezení na písku v Sasku a já byl šťastný, že jsem se na banketu setkal s řadou významných saských lezců a mohl jsem pokecat s **Paulem Illmerem** (na snímku), autorem fascinující cesty přes „poštovní schránku“ na Falk.

Pokračování u Ferdinandů bylo až v neděli 25. června 1989. Vydali jsme se tam horem přes všemilská Folka.

Ke kruhu jsme to už uměli a já byl na řadě. Od kruhu jemnou, a na jištění skoupou, stěnkou doprava do vytlačující spáry, uzavřené obrovskou střešou, prořatou úzkým komínem (nebo širokou spárou, jak je libo). Pod střešou jsem zavrtal druhý kroužek.

Komín byl moc úzký, aby šel lézt přímo. Jediné širší (nicméně přesto velmi úzké) místo bylo víc, jak metr od nás a bylo jasné, že se jedná o klíčové místo.

Dáša, která byla na řadě, se jako had nasoukala do té škvíry, nohama mávala ve vzduchu v dokonalé expozici. Pomalu se jí podařilo soukat se výš, až zmizela v té škvíře celá. Po chvíli bylo slyšet dobrý, zruš a dobírá. V té kruté expozici se mi také podařilo nasoukat se do toho otvoru a prodat se na slunce.

Odření a otrhaní jsme zapisovali. Vzhledem k včerejší slávě v Sasku jsme se shodli na názvu Cesta 125. výročí.

Vysoká Lípa

Čtvrtá Ferdinandova věž - Cesta 125. výročí VIIIb

25.6.1989

Dáša Kropáčková - Zdeněk Kropáček

Z velkého balkónu v pravé části údolní stěny koutovou spárou přes převis k 1. kruhu. Stěnou a vlevo převislou spárou ke komínu (2. kruh). Přes převis a položenou stěnou na vrchol.

Foto © Zdeněk Kropáček a Jiří Chára

Kabinet přírodovědy Cesta kamenných cedníků

Aneb mezinárodní jeskyňářské setkání v Labáku.

Jarda Kukla
ROT Sport

28. prosince 2007

Brouzdám s tatíkem po masivech Labského údolí. Vidina objevu nějaké nové, neznámé jeskyně je stále živá.

„Hele co tady ta díra.“

„Tam bude zase jenom slepej průlez pod kamenem...“

„Já to zkusím... Sakra! Ono to pokračuje dál!“

Takhle nějak se nám podařilo objevit první etáž. Nepříliš velká jeskyňka končila hezkou komorou. V ní na stropě viseli tři vrápenci a kousek opodál se nacházely dva kořenové stalagnáty – přírodní rarita pseudokrasových jeskyní. Proto jsme jí pojmenovali „Kabinet přírodovědy“.

24. prosince 2008

V podvečer štědrého dne se opět vykrádáme z chalupy a míříme zkontrolovat vrápence do nově objevené jeskyně. Žádní zde nejsou. Tak alespoň odvaluji pár kamenů z konce komory. Něco mi říká, že by jeskyňka mohla mít pokračování. Objevuje se malá díra vedoucí kamsi dolů. Fouká z ní teplý vzduch. Trochu do ní nahlédnu a vidím novou, neznámou, velkou místnost. Je to jasné, pokračuje to dál! Pávě jsme dostali nejlepší vánoční dárek, jaký si mohou „magoři“, jako jsme my, vůbec přát. Hned druhý den volám Pavlovi Henkemu, že budeme mít po Novém roce zase nějakou práci...

2. ledna 2009

Po poctivé dřině s vystrojováním průlezu, já a Pavel konečně propadáme úzkou, pravoúhloú dírou na dno prostorného dómu. Sem lidská noha ještě nikdy nevkročila.

Věčnou tmou nemilosrdně prořízne první světlo. Je z našich čelovek. S úžasem si prohlížíme právě objevený prostor. Vypadá to, že systém bude mít další pokračování. Zkusíme odklopit jeden z balvanů. Objevuje se úzký průlez, který nám otevírá další cestu.

Těch průlezů následuje ještě mnoho. Pokaždé když se někam dostaneme, myslíme že cesta už končí. V zápětí se však objeví další a další pokračování. Nakonec zjišťujeme, že vlastně postupujeme v jednom kruhu. Tak nás zmátl tento podzemní labyrint.

Knihu samozřejmě umístujeme do nejhůře přístupné komory a sestup nazýváme dle četných průlezů „Cesta kamenných cedníků“. Klasifikujeme výhruzným číslem S6 (mimo stupnici). Výlez z pravoúhlé, těsné díry se může stát skutečnou „pastí na lidi“. Je to nejtěžší oříšek, jaký jsme zatím s Pavlem v jeskyních řešili. Ně fyzicky, ale technicky nejtěžší. Aby se z toho člověk dostal, chce to znát takový figl s pokrčením a zkroucením nohou. Než na to člověk přijde, tak se v té díře vymele do nepříčetnosti.

Nejtěžší místo - zmitání v úzkém průlezu.

Plni nadšení z tohoto objevu se v hospodě po několikátém pivu ujišťujeme, že tímhle se musíme pochlubit jeskyňářům z Drážďan. Pavel bere iniciativu do svých rukou a svolává sraz na první březnovou neděli.

1. března 2009

Konečně! V neděli 1.3. v 10:30 hod je na náměstíčku v Labské Stráni nebývalý cvrkot. První česko - německé, jeskyňářské setkání, po více jak deseti letech, má velmi slušnou účast. Jsou zde jeskyňářské i lezecké osobnosti samých známých jmen.

Saské kolegy, o kterých člověk dosud jen četl v průvodcích, má konečně možnost vidět na vlastní oči. Německy nikdo z nás moc neumí, ale ani toto není problém. Pavel přemlouvá svou maminku, aby nám tlumočila.

Vydáváme se pomalu po polní cestě z Labské Stráně. Mokrá sněhem šlapeme dlouho do skal. Cestou diskutujeme a dumáme nad tím, kolik nás dnes proleze Kamennými cedníky. Sázíme na **Daniela Flügela**, výborného saského jeskyňáře, který má za sebou již řadu těžkých děr.

Jsme na místě a začíná šrumec - převlékání, hledání čelovek, focení a vysvětlování.

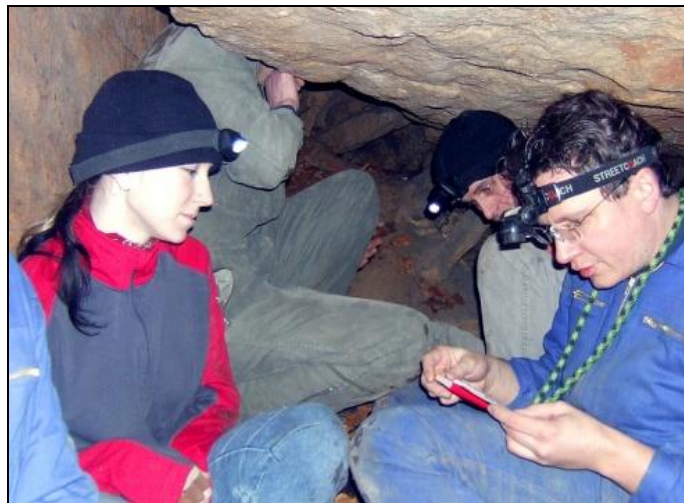

Zleva **Christa Henkeová**, **Matthias Kresse** a **Karel Bělina** ve stejném místě výlezu z první etáže.

První etáž je lehká klasifikace S2, tam se podívají všichni. Nejdříve jde naše tlumočnice – Pavlova mamka. Je první v jeskyni, a přesto to zvládá perfektně. **Dan Hölzl** organizuje vstup. Je to jak u doktora.

„Prosím pánové: Kresse, Bellmann, Flüge...“

V první etáži je také kniha, tak se tam všichni společně zapisují. Prostor malé komory s námi nerušeně sdílejí dva vrápenci visící na stropě, v úrovni našich očí.

Nával v první etáži. Vlevo drobná dívčina **Denise Jilge** nám brzo dá za vyučenou a vpravo si zápisovou knihu pročítá **Michael Bellmann**, autor německého jeskyňářského průvodce a objevitel mnoha jeskyní.

Nyní přijde dlouho očekávaný okamžik. Jdeme na Cestu kamenných cedníků, která vede z komory dál skrz úzký průlez dolů do nitra skály.

Soukám se uzoučkou dírou a propadám komínem do dómu. **Daniel Flüge** mě ihned následuje a když je v dómu, tak se jen ptá, jestli to někam vede dál. Říkám (znakovou řečí), že ano. To mu stačí, aby za chvíli zmizel v jednom z dalších průlezů.

K mému překvapení se do akce pouští i **Denise Jilge**. První holka, kterou vidím v takhle těžkém terénu, si počíná velice dobře. Je hned v dómu a mizí za Danielem, běžím tedy za nimi, abych uchránil naši jeskyňářskou čest. Daniel se ale dostal příliš dolů až do slepé komory a musí se vracet. Tak se mi je podaří dohnat.

Pár úzkých průlezů, místností a komor, nakonec uzoučký komínový výlez a jsme u knihy. Německy nerozumím, ale líbí se mi, že říkají „respekt, respekt“, to je dobré znamení.

Ale to nejtěžší má teprve přijít - výlez. Denisa jde první, podívá se na úzký průlez, a svléká svršek (a pak že na těch úzkejších průlezech není nic hezkého...). Netrvá dlouho a prolézá to. Daniel do toho nalezle dokonce obráceně, než by se mělo, ale dokáže se v tom protočit a hned je z toho venku. S Pavlem jsme si mysleli, že naši hosté budou mít větší problémy, ale je také fakt, že rozměry těla jsou v tomto případě limitní záležitostí a zde je převaha na jejich straně. Proto s výlezem máme problémy především my sami.

Německé jeskyňářské eso **Daniel Flüge** po výlezu z naší jeskyně. V ruku ještě třímá mikinu, kterou musel kvůli úzkým průlezům sundat. To je pro nás znamení pocty.

Jsme rádi, když slyšíme, jak na denním světle o naší jeskyni říkají „super - schön und lange“. Cedníky pak prolézá Pavel a později i jeho švára **Aleš Henke**. Skóre je dobré, pět lidí se dostalo až k druhé knize. Tři naši a dva němečtí jeskyňáři.

Srandy byl kopec, a o to šlo především. Ti co setrvali do konce se přesunuli do nově otevřené hospody v Labské Stráni, kde jsme dali pivo a než jsme se stačili vzpamatovat, už jsme mazali na „záchranou“ akci do Loupežáku. Ale to už je zase jiný příběh...

Část výpravy po absolvování akce. Z hora: **Jarda Kukla, Matthias Kresse, Vlastík Peroutka, Daniel Flügge, Karel Bělina, Michael Bellmann, Dan Hölzl, Iva Kubešová a Pavel Henke.**

Každopádně to byl den nabitý zážitky. Jen škoda, že se pak nepodařilo utáhnout Sasy na šnaps, ale oni to na příští akci určitě napraví...

Zdar díře!

Účastníci:

Michael Bellmann, Matthias Kresse s manželkou, Daniel Flügge, Denise Jilge, Karsten Jilge, Cony Sykora, Lans Hein, Albrecht Kittler, Pavel Henke, Christa Henkeová, Jarda Kukla, Aleš Henke, Jarda Kukla st., Karel Bělina, Dan Hölzl, Ivana Kubešová, Vlastík Peroutka.

Foto © 2009 Jarda Kukla st., Pavel Henke

Záchranná akce lezkyně Hanky

Aneb moje první jeskyně

Hana Mrkvičková a Josef Klůs
CAO Děčín

Je tu první březnová neděle a my (**Pepín Klůs** a já), po rozmluvě s **Karlem Bělinou**, vyrážíme do Labské Stráně, kde měl Karel sraz s partou horolezců a jeskyňářů. Chystali se na prozkoumání nové jeskyně, kterého jsme se chtěli též účastnit.

Jelikož jsme ale dorazili se zpožděním, parta průzkumníků již na smluveném místě nebyla. Pepín tedy navrhl, že bychom mohli prolézt jinou jeskyni, která se jmenuje Pytlácká. Už v ní před roky byl, prý je též velice zajímavá a já souhlasila.

Tak jsme se vydali do skal a našli hned několik jeskyní a v zápatí i tu Pytláckou. Po slanění do útrob skály, kde byla pouze a jen tma, jsem čekala na Pepína a mezitím už jsem hledala první šípku, která by nám ukázala cestu vpřed.

My dva na štedrodopolední akci v Ptačích stěnách

A tak jsme pak postupovali dál a dál jeskyní, až jsme narazili na stolu, kde jsme objevili knihu. Jakmile jsme jí ale otevřeli, tak jsme zjistili, že to není Pytlácká, ale Loupežnická jeskyně.

Jelikož kniha byla nová, Pepíno znejistil, zda se jedná o jeskyni, kterou tehdy navštívil a znal. Nechtěl riskovat, že bysme pak dál nenašli východ ze skály a rozhodl, že se raději vrátíme k lanu, po kterém jsme slanili dolů.

Nejprve se snažil vylézt mokrou spárou ve stěně širokého komína, ale to se mu nepodařilo (později jsme se dozvěděli, že spára je klasifikována VIIb). Musel se vrátit k lanu a že bude lézt po laně nahoru pomocí prusíku. Přidržovala jsem mu lano dole a Pepíno lezl. Že to není vůbec snadná záležitost, dosvědčovalo jeho hlasité hekání, až se mu podařilo dosáhnout ústí jeskyně. Byl dosti vyčerpan, ruce odřené od lana, ale rád, že to dokázal. Dole nebyl ani signál na mobil a o pomoc by se zavolat nedalo.

Po menším odpočinku se mě snažil vytáhnout nahoru. To nešlo. Došlo mu, že to je záležitost pro několik chlapů. Zavolal tedy na mě dolů, že jde pro pomoc ať jsem v klidu, a že mě v té jeskyni nenechá. Vypadalo to celkem snadno. Sežene dva tři chlapy a budu nahoře - myslela jsem si..

Dál vypráví Pepíno:

Na Belvederu byl pouze personál a vrchní prohlásil – Jó, to jen tak nepůjde. Tam už jich zapadlo! Poděkoval jsem, skočil do auta a odjel na Labskou, do místní hospody. Tam se odehrála podobná scénka – jó, to nejde, prohlásili místní pivaři, to je třeba alespoň pět chlapů a nejlíp hasiče..

Začal jsem si uvědomovat, že to vůbec nebude taková sranda, dostat Hanku z jeskyně nahoru.

Náhle se ale rozletěly dveře a do lokálu našťěstí vtrhla živná tlupa průzkumníků z plánované akce v čele s Karlem Bělinou. A bylo po starostech! „Ale nejdřív si ale dáme pivo. Pak ti Hanču zachráníme,“ prohlásil Karel.

Pak už to šlo jako po drátě.

Dál vypráví opět Hanka:

Tohle tedy prožíval Pepíno a já jsem stále čekala v jeskyni. Svíčka byla čím dál tím menší, až jsem konečně uslyšela nad sebou hlasy: „Jdeme za tebou, ale jeskyni si prolezeš pěkně až k druhému východu, my se s tebou tahat nebudeme!“

Záchranná akce se nakonec povedla i když s menšími komplikacemi a konec dobrý všechno napravil.

Poučení bychom poradili všem podobným návštěvníkům jeskyní, jako jsme my dva – řádné čelovky, rezervní svítilnu, řádné lano (ně třicítka, jako jsme měli my) a buďto se předem obeznámit se situací nebo lézt se zkušeným průvodcem.

Už zachráněná a v bezpečí s mými zachránci v příjemné vytopené restauraci na Labské Stráni.

Nakonec poděkování všem mým zachráncům!

Akce se účastnili jmenovitě:

Aleš Henke, Pavel Henke, Karel Bělina, Jarda Kukla st. a Jarda Kukla ml.

Nové stránky děčínských jeskyňářů, o kterých jsme psali v lednovém čísle CAO News, najdete na adrese: <http://pseudokras.wz.cz>

Foto © archiv autorky a CNS

Hore zdar na Kozáku

Aneb jak jsem přijal pozvání povrlnských lezců

Tomáš Vlček
HK Vyšehrad

Cesta Praha - Povrly mi utekla nějak podezřele rychle, a tak doufám, že tu únorovou neděli neměřili.

Nejdřív nabírám do auta **Světlanu Pavlátovou** a pak již klepeme na dveře **Karla Běliny**. Hlasitý pozdrav a silný stisk rukou nás zve dovnitř.

„Tak tady já pobejvám“, rozhazuje Karel rukama kolem. Pokukuju po spoustě fotek na stěnách a stoupám schodištěm do patra.

V místnosti žhne krb na plné pecky a Karel si sedá ke stolu, na kterém je poházena hromada knih. „Trošku se tady snažím něco nastudovat“, prohodí s obrovskou lupou v ruce a posunuje ji mezi průvodcem v němčině a slovníkem. Druhou rukou drbe malého králíčka, který dupká u jeho nohou, no prostě idylka Karlova království je dokonalá.

Na Kozáku jsme pak za chvíli a to, co mě překvapilo hned v úvodu, bylo Karlovo vražedné tempo, kterým se začal vzdalovat od auta. Rychlost postupu se neměnila ani ve chvíli, kdy se nám do cesty postavil suťový nástupový svah. Přestože venku mrzlo, cítím, jak mi po zádech stékají čůrky potu. Má hrdost mi nedovoluje nechat ho prchnout tou šílenou sutí, ale přiznávám, musel jsem zabrat.

Konečně stojíme u nástupu cesty. Karel strhává ze zad batoh a jeho obsah si sype pod nohy. Než jsem se stačil za keříkem vyčůrat, stojí už připraven v plné polni. „Půjdeš první, pak Světlana a já“, určil vůdcovskými a já, ve snaze neosírat, hážu vše bez ladu a skladu do báglu a vyrážím.

Takhle nějak vypadala druhá délka shora..

Skála připomíná tak trošku skládanku oblázků, takže je z počátku opatrně přebírám. Po chvíli ale zjišťuji, že to docela drží, a tak valím od háku k háku a brzdí mě jen ten narvaný bágl na zádech.

Na druhém štandu obdivuji, jak jsme pěkně nabrali výšku, a kochám se kroutícím se Labem pod námi. Dobírám Karla, a aby řeč nestála, romanticky nadhazuji:

„Koukám, jak jsou ty stromy u Labe krásně ojiněný.“

„To není ojiněný, to je vod hoven nákejch ptáků“, hrkne mi Karel odpověď a v zápětí dodá: „Teď půjdeš pořád mírně doprava a tam je knížka“.

Na obrázku vlevo dobírá Světlana Karla, vpravo nastupují do vrcholové spárky v závěru celé cesty..

Měl pravdu. Štand s výhledem ještě krásnějším, než o patro níž a knížka. Karel určil Světlanu, aby nahlédla do knížky a zjistila, jak se věci mají.

Vytahují foťák a snažím se ten okamžik zachytit. Pro ty, kteří mají chuť prožít to napětí „face to face“ odkazují na krátké video, které naleznou třeba tady: cs.euroclimbing.com/?p=4411.

Pro ty ostatní stručný přepis:

Karel: „Světlan, tak to otevři“

Karel: „Chvilka napětí..“

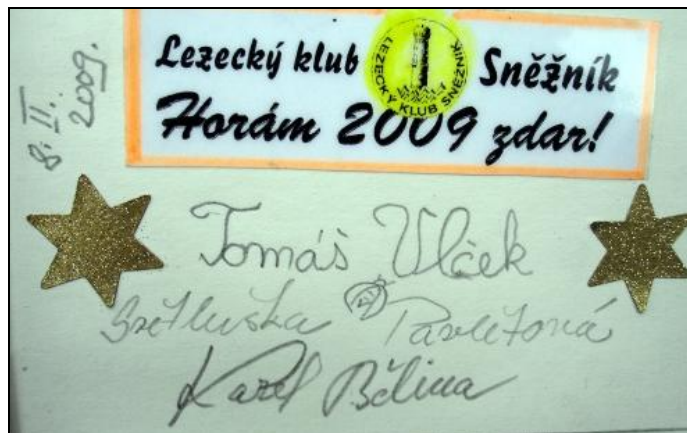
Karel: „Kurva, jestli nás někdo předběh, tak já se z toho vomeju..“

Karel: „...to mě vyrostou na hlavě hrábě..“

Světlana: „Jo, dobrý..., jo!“

Karel: „Jóóóóó, .. dobrý je to!!“

Pak vytahuje samolepku Lezeckého klubu Sněžník, nějaké samolepky hvězdiček a začíná „tvořit“. Jsem z toho rituálu tak zaskočen, že ve snaze nic nepokazit, se podepisuji do knížky jako absolutní idiot písmem dyslektického předškoláka.

Náš zápis ve vrcholové knížce

Listujeme si knížkou a koukáme do údolí, ale mrazivý vítr nás brzo přinutil se zase začít hýbat. Karel dokonce začíná hudrovat, že je mu kosa, a tak si všimáme, že na sobě má jen

tenoučké šustřáky. Móda nemóda, natahuje přes ně své hnědé jégrovky a je opět připraven.

I mě zachvátila radost z toho našeho „HORE ZDAR“ a tak zvesela dolézám poslední délku. Ta však končí v travnaté stráni, takže s očima navrch hlavy svírám chuchvalce mokré a kluzké trávy a s úlevou cvakám žlutou smyčku, která tu visí v nějakých větvích.

Začínám dobírat a něco mi tu neseďí. Všude kolem mě se válejí uřezané stromky a oštípané větve keřů. Tak trošku to připomíná, jako by se tu přehnal větrný orkán „Kyril“. Nevěřicně čuším, v jakém rozsahu to tady je vykáceno. Uštípané jsou i ty keře nad hlubokou propastí, které by pro normálního smrtelníka byly nepřístupné. No jasně, už vím... .

Světlana jen pokyvuje hlavou a ukazuje na dolézajícího Karla. „Trošku jsem to tady zkulturnil“, usmívá se do fousů a peláši někam nad nás s tím, že ještě nejsme nahoře, že je tu ještě jedno malé překvapko.

Poslední výšvih na vrcholek Kozáku je prořatý koutovou spárkou. Ani se mi nechce popisovat, s jakým odporem jsem strčil své, již tak dost zmrzlé, ruce do spáry a začal se sunout nahoru. Dva nýty mě však uklidňují, a tak jsem ani neulomil rampouch, který se blyštěl uvnitř té spáry.

Balím lana a vše ve spěchu hážu do báglu, protože Karel už prchá zledovatělou pěšinkou k vrcholovému křížku. Když doběhneme i my, Karel kouká na okolní kopečky a mumlá: „To to tady ale máme krásný, co?“ Uznávám, že MAJ...!

Na vrcholu..

Říkal jsem si ale, že takhle tady asi dlouho rozjímat nebudeme a měl jsem pravdu. Karel háže batoh na záda a již v mírném klusu nám oznamuje, že kousíček odtud je nádherná skála a ... ztrácí se nám v lesním porostu.

Mažeme za ním, skáče přes padlé větve, brodíme se hlubokým listím a blátem a skoro začínáme pochybovat, že Karel ví, kde jsme. Ale ví. Najednou se před námi vyloupí masív „Baby“ aneb také krásně česky „Wesselstein“.

Dáváme dvě pěkné cesty. Škoda, že na víc už nezbyvá čas, protože vše je tady parádně odjištěno vrtanými nerezovými borháky.

Krásně vymrzlí se balíme. Karel má pro nás ještě jedno překvapení. Po úprku strmým svahem dolů do Mojžíře, a vykličkováním mezi zahradami, stojíme před hospůdkou. Karel bodře zdraví všechny hosty a s úsměvem pod fousy objednává bramboráčky.

Ani tady v hospůdce však nevydrží dlouho na jednom místě. I objednávky piv, pro mě bohužel nealkoholických, vyřizuje naklusáním k baru. Po jedné z takovýchto objednávek se vrací s panáky a já vidím, jak Světlana koulí očima, protože jeho tempu se prostě stačit nedá ... v čemkoliv.

Berg heil!

Nakonec nám Karel prozrazuje, že tenhle barák, ve kterém je dnes hospůdka, patřil původně jeho rodičům a on tady bydlel jako malý kluk, než se přestěhovali do Povrů. Tak a máme zase jeden střípek pro milovníky historie.

Když pak vycházíme ven, všimnul jsem si, že hospůdka se jmenuje „U Krále“. Když se tak koukám na Karla, jak uhání k autu, říkám si, že pokud má název té hospůdky něco společného s Karlem, tak nevybrali špatně..

Foto © 2009 Tomáš Vlček

LEZECKÉ STŘÍPKY..

Legrační zápis

Úsměvný zápis našel **Zdeněk Kropáček** při listování ve starém diáři z roku 1975:

„Čtvrtek 4. prosince 1975 – v poledne bus Brná, lezení Cima Brná, Stará cesta IV, nahoru i dolů sám (nahoru v polobotkách, dolů bos)..“

Prostě si v pracovní době odskočil trochu si zalézt do Brné na Cimu. Když pak čekal na městský autobus, aby se vrátil do práce, ušetřil za lístek – zastavila u něj Tatra 603 s podnikovým ředitelem a ten ho svezl na pracoviště. Naštěstí se nezeptal, co v Brné pohledával..

Jedinečná, nezaměnitelná Tatra 603..

Foto © Tatra.cz

Jizerský člověk 2009

Sedmý ročník tradiční lezecko - konzumační akce HO LOKO Liberec s názvem **Jizerský člověk**, proběhl v sobotu 28. února 2009.

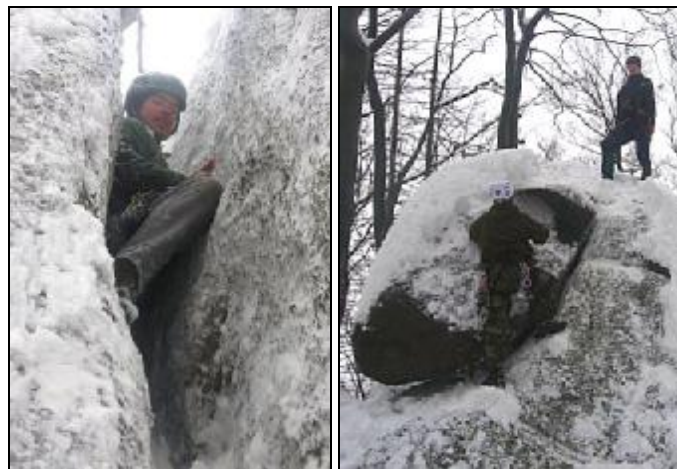

Letos soutěž dokončilo 23 z 26 registrovaných dvojic.

	lezecká dvojice	oddílová příslušnost	body cesty	body chlast	body celkem
1	Kohout - Sokol	FTVS UK - Hejnice	129	42	171
2	Pešík - Doubrava	Liberec	137,5	27	164,5
3	Banán - Pavlík	HO Loko Liberec	105,5	25	130,5
4	Pešík - Donski	Liberec	55	57	112
5	Krawietz - Graczyk	KKW, POLSKO	36	68	104
6	Vířa - Jakub	HO Loko Liberec	38	46	84
7	Cipis - Tahoun	HO TAK Praha	47	35	82
8	Bouda - Ulbrychová	Hutě, Liberec	47,5	34	81,5
9	Pepis - Koudelková	HO Loko Liberec	65,5	12	77,5
10	Čenda - Pepin	HO FTVS UK	52,5	22	74,5
11	Pepino - Sumec	Hradecká elita	48	20	68
12	Jouza - Mladojouza	HO Loko Liberec	29,5	37	66,5
13	Radostný - Frýba	Liberec - Stráž	31	32	63
14	IXA - BUBEN	Draci	16	34	50
15	Čokař - Linda	Liberec - Boleslav	36,5	11	47,5
	Vejevoda - Mayer	HO Loko Liberec	24,5	23	47,5
16	Drn - Charlotte	Ho Loko Liberec	26	20	46
	Tuča - Zuzik		25	14	46
17	Pavel - Brambůrek	Praha - Liberec	21	25	46
	L.Král - J.Kratina	Jablonec n.N.	20,5	18	38,5
18	Kulich - Petris	HO Mlok	30,5	7	37,5
	Randál - Hopkirk	CAO - Slavie ÚL	27,5	10	37,5
19	Šimek - Keltner		17	10	27

Takto akci hodnotili sami organizátoři:

Počasí nám tentokrát vyšlo. Po roce 2006, který byl na hranici neregulérnosti a 2007 a 2008, kdy musela být soutěž úplně zrušena, to zcela jistě naplnilo všechny zúčastněné nadšením. Na rozdíl od roku 2006 bylo lezení ploten po vrstvě nestabilního sněhu adrenalinovou záležitostí. Komíny byly naplněné těžkým sněhem, který při pohybu vzhůru závodníkům utemovával nohy, takže s nimi téměř nemohli pohybovat..

Ideální podmínky v reálu.. Vlevo bojuje **Martin Švec** se zledovatělým Západním komínem III na Hradby, vpravo Hradecká elita na Okrajové

Foto © 2009, Martin Švec a Pavel Randál

Everest potřetí...

Petr Pichyn Jícha, CAO Děčín

V pátek 13. února, krátce po 19. hodině, se sešlo na umělé stěně v Bělé pět „himalájských“ expedic, aby mezi sebou změřily síly v dobývání vrcholu Mount Everestu, přesněji pak při již třetím ročníku lezeckého štafetového závodu - Bělský Everest. Cílem celého klání bylo zdolání výškového rozdílu mezi děčínským hlavním nádražím a vrcholem himalájského velikána štafetovým způsobem. Spočítáno je, že k dosažení vrcholu musí každé družstvo vylézt na umělé stěně dohromady 1144 cest.

Poprvé letos startovala i jedna čistě dámská, napříč generacemi sestavená, expedice s příznačným názvem - Ladies Expedition, jež se mohla pochlubit nejen skvělými výkony a bojovností, ale také velice zdařilými slušivými tričky.

V každém družstvu mohlo být maximálně 10 členů a případně jeden nelezoucí zapisovatel. Složit deseti člennou expedici se podařilo všem týmům, teda kromě našeho týmu CAO, když jsme startovali zpočátku pouze v šesti. Jako loni nám od začátku vypomáhal **Ondra Kraťoch**. Později pak ještě doplnili tým **Milan Šafařík** a **Petr Kučera**. Nelze zapomenout na jedinou členku **Ilču Škálovou**, která celý večer a noc počítala a zapisovala vylezené cesty.

Jako první mohl zapíchnout vlaječku na pomyslný vrchol nejvyšší hory na světě **Matěj Burda** z družstva HO Doprava - „Sebranka“, které „stanulo“ na vrcholu v rekordním čase 5:51:15.

Jako druhá dosáhla vrcholu expedice HO Sokol Bělá (6:25:12). V závěsu za nimi pak expedice HK Konáš (6:31:41). Bramborovou medaili si z klání odnesl tým CAO (6:59:45), kterému se alespoň podařilo překonat jejich loňský čas.

Dosáhnout vrcholu za náš CAO tým bylo jako loni umožněno nezničitelnému **Pavoukovi**, který měl ke konci určitě nejvíce síly. Ladies Expedition vrcholu dosáhla v čase 10:42:19.

Poděkovat je třeba organizátorům za skvělé uspořádání celé akce a taky všem ostatním, včetně diváků a fanoušků za celkově parádní atmosféru. Takže zase za rok na Everestu..

CAO tým:

Pavel Pavouk Černý, Michal Karel Železný, Honza Jordák, Jeremy Dunovský, Petr Pichyn Jícha, Milan Šafařík, Ilča Škálová, Petr Kučera a Ondra Kraťoch.

Foto © 2009 Petr Jícha

Bělský Everest III

V noci z 13. na 14. února 2009 proběhl třetí ročník lezecké akce Bělský Everest. Přihlášeno čtyři týmy mužů (či smíšených) a jeden ryze ženský (dívčí), měly za úkol v co nejkratší době vylézt na různé obtížných cestách takový počet metrů, který odpovídá výstupu na nejvyšší horu světa.

Michal Karel Železný (na snímku) k tomu napsal:

*„...Nechal jsem se letos ukecat od **Petra Jíchy** a přihlásil se na Bělský Everest. Musím říct, že to byla super akce!!*

*Skončili jsme sice poslední, ale ono začínat jen v šesti lidech proti ostatním týmům, kde jich bylo deset, to se prostě vyhrát nedá, i když **Pavel Pavouk Černý** je prostě neskutečný. Myslím, že nebýt jeho, tak to lezeme ještě druhý den..*

A proto také píšu. Sice nevím, kolik má CAO Děčín členů, ale pokud se nenajde ani deset lidí, co chtějí pomoci, tak je to celkem smutný. Je to škoda, dalo se to vyhrát..

P.S.: Horám zdar zatím 23 x (k 19.2.2009)“

Několika hodinový lezecký maratón také bolí (vlevo). Na snímku vpravo kousek **Milana Šafaříka, Michal Železný** a **Jaroslav Jeremy Dunovský**.

Sir Pavouk I. zvaný Neúnavný..

Výsledky III. ročníku B.E.

Název týmu	Čas dobytí vrcholu
HO Doprava – „Sebranka“	5:51:15
HK Sokol Bělá	6:25:12
„HK Konáš“	6:31:41
CAO Děčín	6:59:45
Ladies' Expedition	10:42:19

Foto © archiv Jaroslava Dunovského

Dolní Žleb Company, v Harlemu o Venezuele

Pavel Ranpa Randák, CAO Děčín

Téměř stohlavé publikum se první březnový pátek sešlo v již zabydleném ústeckém boulder baru Harlem. Na programu byly statické i hýbající se obrázky z dílny **Dolní Žleb Company** a jejich přátel.

Fotkami z několikadélkového prvovýstupu, DWS a vůbec cestování po Venezuele, provedl **Ondra Beneš**, usměrňovaný **Jiřím Lautnerem**, dalším účastníkem čtyřčlenné expedice.

Pánové nabídli i něco málo nesestříhaného videa a je zřejmé, že až se to povede, bude se opět na co koukat.

Úlohy "zaskokana" se ujal Zdeněk Suchý s obrázky z všelikého lezení v USA, aneb prvně ve spáře a kdo je to friend.

Venezuelčané z DŽC® **Ondra Beneš** a **Jiří Lautner** za promítačem

Pohled do sálu na diváctvo a promítací plochu. Soustředění Šmoulové vlevo jsou **Filip Papoušek Křivinka** a **Daniel Hasiček Hölzl**.

Nezapomenutelnou hudební lahůdkou byla produkce českého beatboxerového šampióna, **Ondry Havlíka**.

Foto © 2009 **Pavel Randák**

Adam Ondra na prvním místě na 8a.nu

Adam Ondra se díky svým dalším famózním přelezům vyšplhal na vrchol nejuznávanějšího lezeckého rankingu.

Pěkný pohled je to..

Rank	Name	Country	Score
1	Adam Ondra	Czech Republic	1992
2	Josune Andu	Spain	1980
3	Janja Garnbret	Slovenia	1961
4	David Graham	United States	1961
5	Tommy Caldwell	United States	1960
6	Hubertus Rosenthal	France	1959
7	Niklas De Bevoise	Belgium	1958
8	Michał Siemion	Poland	1958
9	Hognef Hölthe	Norway	1958
10	David King	Germany	1958
11	Kilian Ingo	Spain	1949
12	Daniel Woods	United States	1952
13	Heino Holzknecht	Finland	1956
14	Bernhard Schwager	Austria	1970
15	David Graham	United States	1961
16	Chris Webb	Australia	1995
17	Andre Di Falco	Canada	1991
18	Adam Ondra	Czech Republic	1992
19	Andreas Burd	Germany	1965
20	Isaac Calleno	United States	1992
21	James Webb	United States	1992
22	Christian Bredhammer	Germany	1976
23	Marko Stefanec	Czech Republic	1977

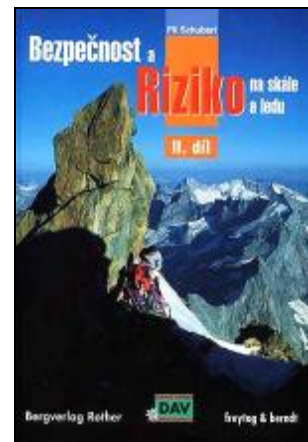
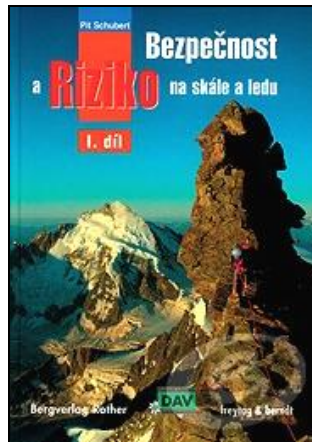
Zdroj **8a.nu**

Bezpečnost a riziko na skále a ledu III

Michael Vyleťal z HO Tisá nám poslal následující zprávu:

„Dostala se ke mně potěšující zpráva o tom, že v současné době jde do tisku česká verze knihy **Píta Schuberta, Bezpečnost na skále, sněhu a ledu III. díl**. Tzn. že by ještě v letošním roce měla být k dispozici.

Potvrdila mi to obchodní ředitelka vydavatelství **Freytag & Berndt** paní **Lenka Přenosilová**.“

Dva dosud vyšlé díly „Schuberta“

Repro © **Freytag & Berndt**

Převoz v Dolním Žlebu

Letní provoz: od 1.4. do 30.9.

6:00 - 12:00 **13:00 - 20:00**

Zimní provoz: od 1.10. do 31.3.

6:00 - 12:00 **13:00 - 18:00**

Upozornění:

Převoz není v provozu, pokud je na vodočtu v Ústí n. L. naměřeno méně než 1,6 m a více než 3 m. Převoz mimo provoz je označen vyvěšenou červenou vlajkou. Pokud je převoz v provozu je vyvěšena vlajka České republiky.

Ceník jízdného:

Dospělá osoba	8,- Kč
Dítě do 15 let	5,- Kč
Jízdní kolo	8,- Kč
Motocykl	15,- Kč
Osobní automobil	20,- Kč
Přívěsný vozík	15,- Kč
Karavan	25,- Kč
Dodávkový automobil	25,- Kč
Nákladní automobil	40,- Kč

Provozovatel: **Labská Plavební společnost**, kontakt **777 037 379**

Foto © 2009 **Pavel Randák**

(Převzali jsme) - Konec jedné legendy

Ladislav Vörös, HO Bořeň

Tím nadpisem myslím výměnu slaňovacího kroužku na Ďáblově kazatelně na Bořeňském jihu a ně slavnou cestu od **Jindry Hudečka** na Rauschenstein.

Po pár emailech vystrašených lezců, že ten "kroužek na klíče" už toho moc nevydrží, jsem si na tu kamenou krasavici vylezl a navrtal slaňovací řetěz s maillonkou ovál ČHS 10 mm.

Demontáž "kroužku na klíče" proběhla poměrně rychle. Podobný jsem našel na půdě. Vyráběli se standardně pro uvázání kozy v chlívku. Tento byl pravděpodobně osazen prvovýstupci v roce 1926. Vzhledem k tomu, že mu je 83 let, tak vypadal hodně slušně.

Nejstarší pamětník kroužku je **Jarda Hanuš**. Říkal že ho pamatuje od roku 1960...

To je on. Vlevo ještě ve skále, vpravo po vytlučení.

Text a foto **Ladislav Vörös, boren.wz.cz**

Bořeň v novém

Poděkování za obrovský kus práce patří lidem kolem **Ladislava Vöröse** z HO Bořeň. Po dohodě s CHKO provedli odstranění náletových dřevin z geomorfologicky i lezecky nejzajímavějších částí Bořně. Nejen, že se zde opět bude dařit všem chráněným sucho a teplomilným rostlinám, ale zásah ocení i horolezci při nástupu pod stěny nebo focení krásných panoramat.

Díky všem za odvedenou práci!

Foto © 2008 CNS

Penzion Bořeň opět v provozu

Kromě možnosti občerstvení a stravování nabízí zařízení i využití venkovní plochy s kapacitou 100 míst ke grilování či oslavám.

Při pěkném počasí zde plánují vystoupení živé hudby, popř. venkovní projektovou televizi.

Otevřeno mají:

PO – ČT 10 – 22
PÁ – SO 8 – 24
NE 8 – 22

Zdroj **Penzion Bořeň**

Na obloze Lulin

Noční předjarní oblohu ozvláštnila po delší době velice zajímavá dvouocasá kometa **Lulin** (na snímku). Jméno nese podle stejnojmenné, 2.862 metrů vysoké hory v Tchaj-wanu s observatoří, na níž byla kometa poprvé zaznamenána.

Sledovat jsme ji mohli nad ránem zhruba mezi 20. únorem a 1. březnem. Bohužel tou dobou byla obloha většinou zatažená, takže kdo ji zahlédl, měl opravdu štěstí.

Kometa se pohybovala neobvykle rychle, letěla totiž v protisměru všem planetám. Její tělo zdobily hned dva chvosty - jeden plynový (mířil před kometu) a druhý prachový (mířil za ni).

A protože **Lulin** na své další dráze proletí velmi pravděpodobně mimo gravitační pole velkých planet, patrně se již nikdy nevrátí a my ji už nikdy nespatříme...

Foto © 2009 **Nightskyhunter.com**

Otevírání skal 2009

Už XII. ročník **Otevírání skal** se uskuteční v sobotu 28. března 2009 asi 1 km za Osinalicemi směř Vidím. Prezence od 9:00 hod, start od 10:00 hod.

Soutěžít mohou muži jednotlivci, ženy dvojice a smíšené dvojice. S sebou je třeba lezecký úvaz, osma, karabina, buzola a hodí se svačina.

Startovné činí 50 Kč. Samozřejmě, že se nejedná o závod, nýbrž o měřený trénink!

Kontakt:

Miroslav Michlík

777 258 661

mirekmichlik@seznam.cz

Pozvánka **Miroslav Michlík**

Masáž od Mistryně světa

Ilona Škálková (na snímku), o jejíž neskutečných sportovních výsledcích jsme již několikrát na stránkách CAO News psali, nabízí své zkušenosti a umění:

„Načerpejte nové síly a nechte své tělo odpočinout! Bolí Vás záda, křční páteř nebo nohy?

Dopřejte si alespoň chvíli odpočinku při odborné masáži. Nabízím Vám klasickou regenerační masáž.

Najdete mě v Děčíně, ul. Na Stráni 71, tel.: 724 648 694.

Cena masáže v délce cca 45 min je 100,- Kč.“

Foto archiv I.Š.

III. Boulder závody v Prysku

V sobotu 7. března 2009 proběhly na umělé stěně v Prysku již třetí závody v boulderingu.

V mužích zvítězil **Stanislav Feigl ml.** z HK Varnsdorf před **Zdeňkem Waltrem** a **Jakubem Skalickým**, v ženách **Bára Procházková** z Chřibské před **Terezou Sojkovou**.

Poř.	Jméno	Oddíl	Body
1.	Stanislav Feigl	HK Varnsdorf	120
2. - 3.	Zdeněk Waltr	Geodet	120
	Jakub Skalický	Geodet	120
4.	Láďa Svítek	Geodet	110
5.	Jarda Trnka	Skal Prysk	105
6.-7.	Petr Janhuba	Zákupy	100
	Petr Hubáček	Skal Prysk	100
8.-9.	Karel Vondruš	Geodet	85
	Jan Sviták	Skal Prysk	85
10.-11.	Robert Gärtner	Geodet	80
	Karel Hofman	HK Varnsdorf	80
12.	Jan Vinkelhofer		45
13.	Bára Procházková	Chřibská	40
14	Tereza Sojková	Chřibská	30
15.-16.	Ema Svitáková		25
	Jana Olšarová	Skal Prysk	25
17.	Martina Hrdá		10
18.-21.	Martin Čermák		0
	M.Šlof	Neodevzdali rozpis	0
	M.Šlof		0
	Konwich		0

Foto © 2009 Radek Timoftej

Lezecká pohoda na Kalymnosu

Jsou fotografie, které téměř nepotřebují komentář – slunce, teplo, skály, moře, výborná parta. To ke spokojenosti stačí..

Jistí Jiří Prača Slavík, leze Pavel Pavouk Černý. Říjen 2008..

Foto © archiv Pavla Černého

Třetí přestřelka v Harlemu

V pondělí 23. února 2009 proběhla již třetí „přestřelka“ v Harlemu, neboli závody v boulderingu na nové stěně Harlem v Ústí nad Labem.

V konkurenci asi 40 závodníků zvítězil v hlavní kategorii **Pavel Pečiva**, v kategorii nad 40 let potřetí za sebou **Karel Šváb** (fakt skvělé výkony!) a v ženách s velkým náskokem **Lenka Černá**.

Pěkným třetím místem se do závodů vrátila i **Simona Ulmonová**!

Pořadí na prvních třech místech:

Muži do 40 let

1. **Pavel Pečiva** 1177
2. **Martin T.** 1167
3. **Pat Černý** 727

Muži nad 40 let

1. **Karel Šváb** 432
2. **Aleš Michálek** 272
3. **Pavel Vlach** 92

Ženy

1. **Lenka Černá** 997
2. **Edita Vopatová** 517
3. **Simona Ulmonová** 218

Vítězka v ženské kategorii **Lenka Černá**

Foto © 2009 Pavel Randák

Modrá je dobrá..

Co rok, to jiná barva členských průkazů ČHS. Na letošní rok připadá sytá modrá.

Průkazky ČHS 2002 - 2009

Foto © archiv ČHS

Archiv vrcholových knih

Dva roky připravovaný a plánovaný depozit historických knih do archivu v Drážďanech se, na naléhání několika horolezců i nového VV ČHS, prozatím neuskutečnil. Vznikl tak prostor pro další jednání a pokus o nalezení stejně důstojného místa v ČR.

O dalším vývoji vás budeme průběžně informovat..

Vrcholové knihy v digitální podobě si již nyní můžete prohlédnout na stránkách **EuroClimbing.com**.

Helmut Weigel při práci na digitalizaci starých vrcholových knih

Foto © 2009 Jiří Chára

Nové vrcholové knihy

Hned několik ostrovských věží přivítá letošní jaro s novými pěknými knihami na vrcholech. Knížky jsou z dílny **Karla Bělíny** a opatřeny jsou kresbami **Jiřího Švadleňáka**.

Vrcholová knížka z Ukryté stěny – ten obrázek je jako ze života, co říkáte??

Další ukázka z nových vrcholových knih..

Foto © 2009 CNS

Návrh na změnu Pravidel lezení v pískovcových skalních oblastech v Čechách

Jiří Chocholoušek, Jaroslav Maršík, Richard Müller, Zbyšek Česenek

Navrhujeme vypustit z Pravidel lezení v pískovcových skalních oblastech v Čechách (dále jen Pravidla) bod 9 článku 2 (Ochrana přírody), podle něhož je lezcům zakázáno „používat chemické a minerální látky, které by měly sloužit ke zvýšení tření a přilnavosti pokožky na skalách (např. magnesium)“.

Dále navrhujeme upravit znění bodu 3 článku 4.2 Pravidel (Pravidla sportovního lezení; jistič a pomocné prostředky), který v současné době zní: „Použití chemických a minerálních látek, které by měly sloužit ke zvýšení tření na skalách (např. magnesium), je nespportovní a takto provedený výstup či prvovýstup nemůže být uznán.“ Navrhujeme tento bod přeformulovat na: „Použití chemických a minerálních látek, které by měly sloužit ke zvýšení tření na skalách (např. magnesium), není součástí dlouhodobé tradice pískovcového lezení a snižuje sportovní hodnotu výstupu. Je považováno za nevhodné především v oblastech vnímaných jako klasické, v cestách nižší obtížnosti a u výstupů vzniklých před rokem 1980.“

Horolezci **Jiří Chocholoušek, Jaroslav Maršík, Richard Müller** a **Zbyšek Česenek** předložili lezecké veřejnosti k připomínkování návrh na úpravu Pravidel lezení v pískovcových skalních oblastech v Čechách. Jejich návrh by mohl konečně splňovat to, po čem touží oba „znenáviděné“ tábory – klasiků a maglajzistů. A to na jedné straně zachovat nezpochybnitelné bohatství a odkaz předchozích lezeckých generací, včetně obrovských enkláv „bez“ a na straně druhé umožnit sportovním lezcům používání magnézia v těžkých cestách ve sportovních oblastech, jak je v nich už léta běžné, bez hrozby postihu Disciplinární komise.

Těžko odhadovat, jak návrh obstojí před Valnou hromadou ČHS. Každopádně se jedná o zatím nejohleduplnější pokus, vyřešit poněkud schizofrenní současnou situaci.

A za to jistě patří autorům poděkování.

Nebezpečné kruhy

I dnes se ještě poměrně často dají ve skále objevit staré a nebezpečné kruhy. Nejčastěji proto, že byl použit nevhodný materiál na jejich výrobu nebo pro nevhodný postup zatloukání. Pokud se totiž nevytvrdí dostatečně velká díra a kruh se do ní zatlouká velkou silou, může dojít k deformaci materiálu a ztemování otvoru pro vlastní kroužek tak, že ten se už v dřívku nemůže pohybovat. V místě styku se pak dlouhodobě drží vlhkost a dochází k mnohonásobně rychlejší korozi.

Ten samý případ v praxi – kruh je starý jen okolo dvaceti let. Největší úbytek hmoty je v oblasti styku kroužku s dřívkem. Chybí jí tam odhadem 70 – 80 %. Kruh pochází z Trojhranu v Ostrově. Daný byl v roce 1988.

Na této situaci je nejsmutnější to, že nové, kvalitní kruhy se často z malicherných či osobních pohnutek vytloukají a ty, co by se vyměnit měly, dál korodují ve skále...

Foto © 2009 CNS

Hitlerův bunkr v Berlíně

Jedním z míst, kam se letos chystáme vypravit s reportérským zápisníkem a zároveň za lezení, jsou rozvaliny Hitlerova berlínského bunkru.

Rozervané zbytky kdysi „nedobytných“ nacistických bunkrů nalezneme po Evropě hned na několika místech. Jedno mají společné – nyní jsou oblíbeným cílem nejen turistů ale i boulderistů a lezců s lanem..

Foto archiv CNS

Spící panna, 419 m n.m.

Přírodní památka Provodínské kameny na Českolipsku, zvaná též Lysá skála nebo Spící panna, je významná krajinná dominanta nápadné, erozí vypreparované, čedičové skály.

Třebaže z dálky snad může vypadat lákavě i pro horolezce, kromě mnoha teplomilných druhů bylin, petrofytů či vzácných bezobratlých, lezcům nemůže nabídnout nic.

Máte-li však rádi přírodu a krajinu Českého Středohoří, za návštěvu rozhodně stojí..

Foto © 2009 Sponge

Smutný osud vrcholových knih

Jakub Miki Měkota přinesl informace o vrcholových knihách ze Svojkova a Sloupu:

„...Nejstarší německé vrcholovky měl údajně v minulosti bývalý správce, tuším, že se jmenoval **Tomášek**, již ale nežije. Skladoval je někde v garáži, která v minulosti vyhořela, takže je po nich Amen... Pár knih novoborští staří klasici sice stále mají, ale není to asi to "nej"..“

Ještě ke Königshainu

Autorka článku "2 v 1", aneb lezení a potápění s Buddym na jednom fleku, **Michaela Loudová** nám poslala také své foto coby potápěčky.

O oblasti Königshainu ještě napsala:

„Na téhle oblasti je právě zajímavé, že lezeš vlastně nad vodní hladinou a dole, ve vodě pod tebou, jsou potápěči. Oba sporty se tu dají nádherně spojit.“

A jeden by nevěřil, co všechno se dá pod vodou najít zajímavého.“

Výlet do Königshainu se opravdu vyplatí..

Foto © archiv Michaeli Loudové

Jeden aktuální zápis ve vrcholové knížce

Jak jsme již avizovali, shromáždíme sbírku nevšedních zápisů ve vrcholových knížkách. Soubor utěšeně roste, takže první část uveřejníme už v příštím čísle CAO News.

Jako malou ochutnávku, přidáváme jeden aktuální a naléhavý zápis ze dne 23.11.2008. Především nezadané horolezkyně, čtěte pozorně.

Důležitý údaj – předmětná kniha se nachází na vrcholu **Malé Veleňské věži**..

„Ahojky, mám rád přírodu a hledám přítelkyni na toulky přírodou. Je mi 38 let. Jestli máš zájem, sejdem se tady 30. března 2009. Zatím PA. Ve 14.00 hodin!“

Malá Veleňská věž - **Robert Garner** leze oblíbenou cestu La Rambla.

Foto © Vladimír Svítek ml.

Nu, a ještě něco pro **Jonáše** :o)

Vybrali kamarádi z klubu :o)

VÝROČÍ

BŘEZEN 2009

- 2.3. **Eduard Puncman**, HO Boletice
4.3. **Pavína Sedliská**, HO TJ Doprava Děčín
4.3. **Anna Bodláková**, HK Děčín
6.3. **Jan Jéňa Paul**, HO Boletice
12.3. **David Šedivý**, CAO Děčín
15.3. **Jan Josef Palivec**, CAO Děčín
15.3. **Radomír Souček**, HK Děčín
17.3. **Jaroslav Uher**, HK Děčín
17.3. **Jiří Rosol**, Tisá
17.3. **Vladislav Prcek Nehasil**, HO Boletice
17.3. **Šárka Paulová**, Děčín
18.3. **Josef Klūs**, CAO Děčín
20.3. **Stanislav Feigl**, HK Varnsdorf
21.3. **Karel Kalibus Kruschina**, Teplice
23.3. **Milan Špatenka**, CAO Děčín
27.3. **Zdeněk Vaishar**, CAO Děčín
29.3. **Ivan Náhlík**, CAO Děčín
29.3. **Jana Domesová**, CAO Děčín

Všem oslavencům blahopřejeme a přejeme vše nejlepší...

-iš-

ČEKÁ NÁS...

KALENDÁŘ HOROLEZECKÝCH A SPORTOVNÍCH AKCÍ

*Není důležité vyhrát
ale zúčastnit se...*

- 21.3. **Mirasův švih**, jarní vzpomínková akce, vyjížďka na kolech, pořádá Milan Myšík z KURsportu, tel.606682979, kursport@kursport.cz (předběžný termín)
- 29.3. **Vitání letního času**, společensko-kulturní akce k oslavě letního času. Místo konání bude upřesněno.
- 29.3. **Otevírání skal**, 13. ročník, OB jednotlivců i dvojic, info. Mirek Michlík, tel.777258661, mirekmichlik@seznam.cz
- 5.4. **III. KOBáček = BOBáček**, měřený OB se střelbou na Maxičkách pořádá KB Jílové, www.cbo.estranky.cz
- 11.4. **Benešovské závody horských kol 2009**, závod Peklo severu, Tábořský vrch, Milan Myšík, kursport@kursport.cz
- 21.4. **Cyklistická časovka do vrchu** – jarní měřený trénink CAO Děčín, místo Nebočady u Kovárny.
- 25.4. **BOB** – měřený BOB v Boleticích n/L., pořádá ČOB, www.cbo.estranky.cz
- duben **Komplet 2009**, tradiční kompletování všech cest ve vybrané oblasti s Horoklubem Chomutov

V příštím čísle CAO News

Nahlédneme opět do deníku **Rudy Zabilky**

Přehled zabíjácích věží a cest

První část „hlášek“ ve vrcholových knihách

Možná již první nové cesty

Nebudou chybět pravidelné rubriky

a samozřejmě mnoho dalšího...

Nezapomeň!

Příští číslo **CAO News** vychází již 16.4.2009!

CAO News

Horolezecký časopis severočeského regionu

Telegraficky:

- Minule jsme psali o nové oblasti v Dubských skalách s názvem Skály v Hlubokém dole, nedaleko Koňského vrchu. Oblast objevil a první prvovýstupy zde udělal **Luboš Martínek** s druhy, nikoliv **Martin Čermák**, jak jsme uvedli. Chyba vznikla v redakci při prepisování zprávy, všem se omlouváme.
- VK Labské pískovce pod vedením **Michala Aulického** se sešla ve čtvrtek 12. března 2009 v restauraci Kocanda v Děčíně Starém městě. Lezecká veřejnost ani média se o akci vůbec nedozvěděla (jak bývalo dříve dobrým zvykem) a do uzávěrky tohoto čísla jsme neobdrželi ani zápis.
- **Dolní Žleb Company**® se vrátila z cest právě včas. Sezóna v údolí již brzy vypukne!!
- **Nebezpečná příhoda** se v těchto dnech udála jednomu velice zkušenému lezci na Blížencích v Rájci. Připravoval slanění, prostrčil slaňákem celou první půlku lana a druhou pak hodil dolů najednou. První půlka však zůstala stočená kousek pod slaňákem na malé polici a hozená druhá půlka ji z větší části svou hmotností přetáhla dolů, aniž by si toho dvojka na vrcholu všimla. První lezec pak začal slaňovat v domnění, že lano je provlečené přesně v polovině. Po několika metrech však ucítil v ruce pod osmou konec lana! V poslední chvíli se dokázal zachytit lana nad sebou, křikl na spolulezce na vrcholu ať drží lano v kruhu a začal po něm ručkovat, dokud se nedostal do zúžení, kde si naštěstí mohl pomoci rozparem a dolézt tak zpět na vrchol..

Bud'te na sebe opatrní!!

Heslo na tento měsíc:

S časopisem CAO News je lezení hned o něco krásnější...

Šťastné návraty přeje za celou redakci **CAO News**

Jiří Houba Chára

UPOZORNĚNÍ

PRO ČLENY CAO DĚČÍN

ČLENSKÁ SCHŮZE PROBĚHNE VE STŘEDU 1. DUBNA 2009
V RESTAURACI NA KOCANDĚ.

NA PROGRAMU BUDE:

LEZENÍ, LEZENÍ A ZASE LEZENÍ..

TĚŠÍM SE NA SETKÁNÍ S VÁMI!